

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας – Ανεξάρτητος

ΕΡΩΤΗΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Θέμα: Συνεχίζεται η «Χρυσή» παρανομία. Το απόλυτο χάος στο Γαιδουρονήσι από την εμπλοκή αρμοδιοτήτων και φορέων. Η διαχείριση των απορριμμάτων, η μεταφορά και παραμονή των χιλιάδων τουριστών, η λειτουργία καντίνας με... δικαστική απόφαση και φυσικά η περιβαλλοντική προστασία της περιοχής είναι κυριολεκτικά στον αέρα.

Σε «βασίλειο» του απόλυτου παραλογισμού και σε θέατρο αντικρουόμενων οικονομικών συμφερόντων μετατρέπεται η νήσος Χρυσή, στα νότια της Ιεράπετρας. Το γνωστό Γαιδουρονήσι αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους οικοτόπους της Κρήτης και όλης της Ελλάδας, φιλοξενώντας το μεγαλύτερο φυσικά διαμορφωμένο κεδροδάσος της Ευρώπης.

Ωστόσο, η εικόνα πίσω από τις γαλαζοπράσινες παραλίες είναι αποκαρδιωτική. Για το νησί δεν υπάρχει εφαρμοσμένο διαχειριστικό σχέδιο, ούτε φυσικά και θεσμοθετημένος φορέας διαχείρισης, με αποτέλεσμα κρίσιμα ζητήματα όπως η διαχείριση των απορριμμάτων, η μεταφορά και παραμονή των χιλιάδων τουριστών, η λειτουργία καντίνας και τα ομπρελοκαθίσματα και φυσικά η περιβαλλοντική προστασία της περιοχής να είναι κυριολεκτικά στον αέρα.

Στα νότια του νησιού λειτουργούν, και μάλιστα με άτυπη άδεια του δασαρχείου, τουλάχιστον δύο ή τρεις μικρές χωματερές, που τυπικά ονομάζονται «χώροι συγκέντρωσης» των απορριμμάτων, πριν αυτά μεταφερθούν με πλωτό μέσο στην Ιεράπετρα και από εκεί στους ΧΥΤΑ του τοπικού δήμου. Στην πράξη όμως ελάχιστα δρομολόγια πραγματοποιούνται. Η λύση που βρίσκεται κάθε χρόνο είναι η καύση των απορριμμάτων, όχι επίσημα φυσικά, αλλά ύστερα από μικρές πυρκαγιές που ξεσπούν «τυχαία» στον χώρο όπου αυτά βρίσκονται.

Αυτά γράφει ο Μάριος Διονέλλης στην «εφημερίδα των Συντακτών» και συνεχίζει:

Η σύμβαση με τον εργολάβο που αναλαμβάνει τη μεταφορά υπογράφεται στην αρχή κάθε έτους (φέτος έχει ύψος 58.000 ευρώ) και για να καλυφθεί το κόστος της επιβάλλεται σε κάθε επισκέπτη ανταποδοτικό τέλος 1 ευρώ, που αποφέρει περίπου τα διπλάσια έσοδα στον δήμο.

Ωστόσο, στην πράξη ελάχιστα δρομολόγια πραγματοποιούνται. Σύμφωνα με μαρτυρίες, πέρυσι, ενώ σε καθημερινή βάση επισκέπτονταν το νησί τουλάχιστον 1.500 άνθρωποι, εκτελέστηκαν μόλις 8 δρομολόγια μεταφοράς απορριμμάτων, καθώς η μικρή λάντζα του εργολάβου δεν μπορούσε να ταξιδέψει με ανέμους άνω των 4 Μποφόρ.

Η λύση που βρίσκεται κάθε χρόνο είναι η καύση των απορριμμάτων, όχι επίσημα φυσικά, αλλά ύστερα από μικρές πυρκαγιές που ξεσπούν «τυχαία» στον χώρο όπου αυτά βρίσκονται. Για τα αίτια διεξάγεται κάθε φορά προανάκριση χωρίς αποτέλεσμα από το κλιμάκιο της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας που φτάνει (πάντα μετά την κατάσβεση) στη Χρυσή από την Ιεράπετρα.

Επειδή, η καύση των απορριμμάτων σε ανοιχτούς χώρους αποτελεί εγκληματική παράβαση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, πολύ δε περισσότερο για προστατευόμενους χώρους όπως η Χρυσή, η οποία είναι εξ ολοκλήρου ενταγμένη στο δίκτυο περιοχών «Natura 2000», χαρακτηρισμένη ως Ζώνη Ειδικής Διατήρησης και έχει χαρακτηριστεί στο σύνολό της αρχαιολογικός χώρος και αναδασωτέα περιοχή.

Επειδή, παρά την «αυστηρή» προστασία πάντως, πρόσφατα το Δασαρχείο Λασιθίου διαπίστωσε ότι το 50% των κέδρων του νησιού έχει πλέον ξεραθεί, χτυπημένο από κάποιο μύκητα που αναπτύχθηκε επάνω στο νησί.

Επειδή, στα μέσα Ιουλίου αποκαλύφθηκε (από «καρφωτή» λένε οι κακές γλώσσες) μεγάλης έκτασης φοροδιαφυγή από εφοριακούς που έφτασαν υποδουόμενοι τους τουρίστες. Οι υπάλληλοι διαπίστωσαν πως οι εγκατεστημένες ταμειακές μηχανές εξέδιδαν αποδείξεις σε ΑΦΜ άλλης επιχείρησης εστίασης, η οποία έχει κλείσει εδώ και χρόνια. Στη συνέχεια η καντίνα σφραγίστηκε, ενώ ξηλώθηκαν και τα (ούτως ή άλλως παράνομα) σκίαστρα και τραπεζοκαθίσματα.

Επειδή, στις 4/8 το Πρωτοδικείο Νεάπολης αποφάσισε να επιτρέψει την επαναλειτουργία των καντινών, από τον ίδιο εκμισθωτή παρά τη φοροδιαφυγή και παρά το γεγονός ότι δεν υπάρχει καμία υπογεγραμμένη σύμβαση και συνεπώς δεν αποδίδονται πουθενά ούτε στον δήμο ούτε στο κράτος έσοδα από την ενοικίαση δημόσιας έκτασης.

Επειδή, επανατοποθετούνται τραπεζοκαθίσματα, ομπρέλες και ξαπλώστρες (10 ευρώ το σετ) και όλα αυτά γίνονται στον αέρα, χωρίς την παραμικρή σύμβαση, ούτε με τον δήμο (η αντίστοιχη περσινή έληξε στις 31 Δεκεμβρίου) ούτε με την Κτηματική Εταιρεία, αφού ο σχετικός διαγωνισμός δεν έχει διενεργηθεί.

Για όλα τα ανωτέρω ερωτάσθε:

1. Μπορεί μια καντίνα που δεν υπάρχει πουθενά, να εξακολουθεί να λειτουργεί με δικαστική απόφαση;
2. Ο δήμος είναι υποχρεωμένος να σεβαστεί τη δικαστική απόφαση και να σφραγίσει το κατάστημα, έστω και αν δεν έχει καν άδεια υγειονομικού ενδιαφέροντος;
3. Είναι παράνομος (και τυπικά ανύπαρκτος για τις υπηρεσίες) ακόμα και ο πρόχειρος μόλος που έχει κατασκευαστεί από τη δεκαετία του '80 στο νησί, απ' όπου επιβιβάζονται και αποβιβάζονται όλοι οι επισκέπτες;
4. Στα νότια του νησιού λειτουργούν, και μάλιστα με άτυπη άδεια του δασαρχείου, τουλάχιστον δύο ή τρεις μικρές χωματερές;
5. Πόσα εκτελέστηκαν δρομολόγια μεταφοράς απορριμμάτων;

Η καύση των απορριμμάτων σε ανοιχτούς χώρους δεν αποτελεί εγκληματική παράβαση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, πολύ δε περισσότερο για προστατευόμενους χώρους όπως η

Χρυσή, η οποία είναι εξ ολοκλήρου ενταγμένη στο δίκτυο περιοχών «Natura 2000»,
χαρακτηρισμένη ως Ζώνη Ειδικής Διατήρησης

Ο ερωτών βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος
Πρόεδρος Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος